வைகறை விளிம்பில் யாரோ வந்து இடைவிடாது எழுப்புகிறார்கள் குவி கண்கள் சிறகடிக்க சோம்பல் முறிந்து வெகுதொலைவில் விழுகிறது. சுவாசம் ஈரலின் இதுவரை எட்டாத பகுதிகளையும் தொட்டுச் சிலிர்ப்பேற்றித் தன் சுதந்திரத்தைக் கொண்டாடுகிறது. கவலையும் கண்ணீரும் தேடுதலுக்ககப்படாது திசைகளுக்கப்பால் தெறித்துக் கிடக்க அல்லலும் அவலமும் தோற்றோடிப் போயின நேற்றோடு நேற்றாகப் புறமுதுகு காட்டி புதிய கிரணத்தைக் கண்களும் புதிய நம்பிக்கையை நெஞ்சமும் அணிந்து கொண்டாடுகின்றன - பெற்றிருக்கும் புதிய பிறவியை முட்களைப் புறந்தள்ளி முகங்காட்டும் ரோஜாக்களும் முகில்களைக் கிழித்து முகம் நோக்கும் செவ்வானும் விழிகளை மென்மேலும் புதுப்பித்து -நம் புவியை நவீனமயமாக்குகின்றன... ஒளி ஊடுறுவ புதிர்களைக்களைந்து விட்ட எதிர்காலம் எதிர் கொண்டழைக்கிறது மதில் மேலிருந்த பூனை மனசுகள் நிழற் பூச்சிகளுக்கு அஞ்ச மறுத்துத் தெளிகின்றன... வாழ்வைச் சாகடிப்பதா எனும் வினூ

वावास्त्रम् स्थान

விதையாய் விழ வாழாது இறந்த காலங்களுக்காக மௌன அஞ்சலி செலுத்துகிறது மனது இனி வாழ்வதே வாழ்வென்னும் இனிப்புப் பிரகடனம் காற்றின் காதுகளில் ஒங்காரமாய் எதிரொலிக்கிறது... வைகறை விளிம்பில் யாரோ வந்து இடைவிடாது எழுப்புகிறார்கள்.

ம. திருவள்ளுவர்.

.

510mg - 63i - 98

नलं? नलं? नलं?

உன்னைத் தேடிச் சென்ற மேகங்கள்

அலைந்து களைத்து....

என் வீட்டு வாசலில் மழைத் துளிகளாய் வந்திறங்குகின்றன!

உன்னைத் தேடிச் சென்ற தென்றல் ஊரெல்லாம் உலவிவிட்டு.

புயலாய்த் திரும்பி வந்து என் வீட்டுப் பூட்டை உடைக்கின்றது .

என்னுள் தொடங்கி உன்னைத் தேடிச் செல்லும் நினைவின் யாத்திரைகள்

எனக்குள்ளேயே வந்து முடிவடைகின்றனவே, ஏன்?

–ம. திருவள்ளுவர் மேட்டூர் அணை – 1.

வைரமுத்து தோவில்

குடும்பக் கட்டுப்பாடு

ஒன்றுக்குப் பிறகு, இரண்டாவது எண்... எந்த எண்களுக்குப் பிறகு வருமெனத் தெரியாததால்... வரிசையாக இத்தனைக் குழந்தைகள்!

அரசாங்கமே! முதலில் இவர்களுக்கு வாய்ப்பாடு சொல்லிக்கொடு!

> **தெயந்திகுமார்** சென்னை – 7

பார்வை பிறர் மீது படக் கூடர்தென்பதற்காக என் விழிகள் விரித்துக்கொண்ட பர்தாக்கள்! திசை எட்டும் – உன்னைத் தேடித் தேடி அலைந்து களைத்த.. என் விழிகளின்

வியர்வைத் துளிகள்:

நீரில் வாழ்பவை மீன்களானால் – என் கண்களும் மீன்களே! நான் கண்களை முடிக் கொள்வது கூட இமைகளாலல்ல; கண்ணீரால் தான்! தடாகமாய் இருக்கும் என் கண்களைப் பார்ப்பவர்கள் கூறுகிறார்கள் அதில் உன் தாமரை முகம்

–ம. திருவள்ளுவர்

மேட்டூர் அணை-1.

தெரிகிறதென்று!

வதை

இரவின் மீதம் இமைகள் சுமக்க கலயம் சுமக்கும் உழவனின் பையன் ; பாதையின் விளிம்பில் பணியின் சுவடுகள் ; கிழக்கே கிளம்பும் சூரியக் கோளம் ; உடை மரங்களில் பறவை கீதம் ; வெள்ளருவியாய்ப் பம்ப்செட் பிரவாகம் ; வரப்பிடை நீரில் வானம் ; உழவுக் காளையின் மணிச் சத்தம் ; ஆலமரத்தடியில் பழம் பொறுக்கும் மாடோட்டிச் சிறுவர்கள்; எல்லாம் என் பேனா முனையில் கவிதையாய்க் கனத்தபோது முளையை வதைக்கவென்றே மொட்டை மாழு யில் 15! -இராம். சொக்கலிங்கம்

